

Sessizliğin Seyrinde

– Çiğdem Çimen · 09 Mart 2014

Pervazlı pencereden hikayemin seyrine daldım
alacaklıyım, rüzgar yüklü günden
savrulmuşum oradan oraya
anlamadım ne vakit koptum, çocuk gibi sevdiklerimden

seyrin deyim sessizce akıp gidişinin
üç boyutlu oluk oluk
seyrin deyim tam tekmil
dik yokuşlara çıkıp inişlerin

bir hayal geçiyor kapımın önünden
uzakları yakın eden
bana benzemiyor hikayedeki kadın
bunun yüzü hazan rengi
pırnat pırnat topluyor gözlerimden sarı düşleri
şu ilk baharı sonbahar eden beşinci mevsimin tuttuğu çengi

nur dağının şahikasına çıkıp
susuyorum Meryem iffetiyle
suskunluk orucundayım
kutsal çocukların gülüşüyle iftar edeceğim
musa'nın kılıcındaki ışık gibi parlayınca ay'ım

yaşanmamışlıklar kokuyor elim
yokluk isi ciğerime doluyor
göz yaşlarıma karışıyor geçmişim
noktayı bulamıyor dilim

gel yârim,
yağmur damlaları gibi vur yüzüme huzurla
nilüfer gibi umuda aç
firavuna kurban edilmeden asiye gibi
nil nehri ile akıp ta gel,
yeniden doğuşum ol
zulümlerin görünmeden dibi

Çiğdem Çimen